

Til § 6.

Stemmer i det Væsentlige med Hovedlovforslagets § 10, 1ste Stk.

Til § 7.

Tilsvarende Regler findes i Hovedlovforslagets § 8, § 9, sidste Stykke og § 10, sidste Stykke.

Til § 8.

Denne Paragraf er overensstemmende med Hovedlovforslagets § 13.

Til § 9.

Allerede ved den nugældende Anordning er Kontrollen henlagt til det stedlige Politi. Naar den udøves af dette, behøves der formentlig ikke særlige Straffebestemmelser for Vægning ved at tilstede Kontrollen Udgang til de paagældende Udsalgslokaler.

Til § 10.

Medens Fabrikationsforbudet uden Bannstrelighed vil kunne kontrolleres, gjælder dette derimod ikke om Udførselsforbudet. Der findes ikke paa Færøerne noget Toldvæsen, og da den eneste Ind- eller Udførselsafgift, der haves paa Øerne, Væsteafgiften, svares efter de benyttede Fartøjers Drægtighed, uden Hensyn til de indladede eller udlosede Varers Art eller Mængde, maatte et formeligt Tilsyn med ethvert afgaaende Skib for at kontrollere, at det ikke modtog Smør, Margarine eller Oleomargarin, etableres alene for dette Udførselsforbuds Skyld. Dette vilde være urimeligt, og et saadant Tilsyn er formentlig ogsaa unødvendigt, naar henjæs dels til Usandsynligheden af, at der overhovedet skulde blive forsøgt nogen Udførsel af de paagældende Varer, dels til, at der, naar Fabrikation af Margarine og Oleomargarin paa Øerne ikke finder Sted og Udførsel af Margarine fra Kongeriget til Færøerne bliver forbudt, — man gaar ud fra, at Hovedlovforslagets Udførselsforbud i § 7 ogsaa gjælder Udførsel til Færøerne — for Margarinens Vedkommende kun vilde blive Spørgsmaal om Udførsel af Varer, der vare indførte fra Udlandet.

Mod Overtrædelse af Udførselsforbudet vil der derfor formentlig være værnet tilstrækkeligt ved Straffe- og Konfiskationsbestemmelserne i § 12 i Forbindelse med den sammesteds foreslaaede Præmie for Angiveren, samt endelig den her foreslaaede Be-

stemmelse, der er laant fra den islandske Toldlovgivning, til hvis Gjemmemførelse der heller ikke haves noget organiseret Toldvæsen.

Udgifterne ved de i Paragrafen omhandlede Undersøgelser ville formentlig blive saa forsvindende smaa, at der ialtfald ikke for Tiden er Grund til paa Finantsloven at optage et særligt Beløb hertil.

Til § 11.

Stemmer med de fornødne Modifikationer med Hovedlovforslagets § 16.

Til § 12.

1ste Stykke er overensstemmende med Hovedlovforslagets § 18, 1ste Stykke. Lagthinget har (jfr. Indstillingspunkt 9) nærmest ønsket lempeligere Straffe, men her, hvor der kun er Tale om et saadant ligefremt Bedrageri, som Enhver kan tage sig i Agt for, er der formentlig ingen Grund til at stille de færreste Handlende anderledes end de kongerigske.

For Overtrædelse af Udførsels- og Fabrikationsforbudet, der er Betingelsen for de ved Lovforslaget iøvrigt indrømmede betydelige Bømpelser, og som ogsaa efter Lagthingets Mening skal straffes strengt, kan der formentlig ikke sættes ringere Straf end Fængsel.

For de øvrige Forsøelser, der alle have Karakteren af Politiforsøelser, synes Bøder at være en tiltrækkelig Straf, jfr. ogsaa Lagthingets Indstilling 9.

At de Varer, der i Strid med Forbudene i §§ 2 og 3 ere forsøgte henholdsvis udførte eller fabrikerede, sættes i Klasse med de lovstridige Varer, der blive at konfiskere, er formentlig i Overensstemmelse med Forholdets Natur.

De ved Lov 9de Februar 1883 oprettede Understøttelseskasjer vare til de Fattiges Kasje i Kongeriget.

Til §§ 13 og 14.

Svare til Hovedlovforslagets §§ 19 og 20.

Til § 15.

Om denne Paragraf vil kunne endeligt optages i Loven, vil bero paa, om denne kan blive særdig saa længe før 1ste Mai n. A., at den fornødne Publikation inden den Tid kan finde Sted paa Færøerne.